

Сбогомъ госпожице, сбогомъ красавице !
 Нищо не хвана т' розъ пжть !

Бггг. I ф. 43

Катастрофа.

Ме

Къмъ тебъ, дѣвойко златокоса,
 Летя безгриженъ и щастливъ.
 Подъ пълна пара азъ се нося,
 Азъ — твоя милъ локомотивъ.

Мечтая мѣничката стая —
 Прѣкрасното „вагонче-ли“,
 Ти чакашъ ме сега, азъ знаая,
 Съ портрета ми въ ржцѣ, нали ?

Но въ улицата, дѣто води,
 Дѣвойко гиздава, къмъ васъ,
 Съ тжга азъ виждамъ тренъ че броди —
 Другъ тренъ въвъ този нощенъ часъ !

Той отъ сигнали не разбира
 И смѣта всичко за шега.
 Ще трѣбва май да дерайлира
 Единъ отъ двама ни сега.

И сблъскваме се въ тъмнината
 Съ противника товаренъ влакъ —
 На лѣво той се изпрѣмята
 На дѣсно азъ, съ навѣхнатъ кракъ.

